

Karma peněz

„Království přechází z rodu na jiný rod pro nepravosti a pro zádavy a pro bezprávie a pro rozličné lsti.“

Kniha Sirachovcova, 10:8

Jestlipak vědí úspěšní lidé i smolaři, čemu vděčí za svůj stav? Proč jsou jedni majetní a druhí chudí? Zeptáte-li se na to faráře nebo věřícího, odpoví vám, že to je vůle boží. Představují si boží vůli jako nějaký rozmar, jako nespravedlnost. A čímpak si bohatí zasloužili své bohatství a jiní jsou odsouzeni k chudobě?

Zůstane to nevyjasněné, dokud se nevezme v potaz učení o reinkarnaci, které vysvětluje každý stav a každou situaci. Ti, kdo jsou dnes bohatí, pracovali tak či onak v předchozích inkarnacích, aby v tomto životě získali svůj majetek. Alchymie hojnosti říká, že vše, oč žádáte, někdy dostanete. Ať už to bude dobré nebo špatné, ale určitě to dostanete. Hospodin všem dává, oč Ho žádají. Prosíte-li o břímě a potom padáte rozmačkaní jeho tíhou, Hospodin na tom nenese žádnou vinu. Je to hrozná věc – neznat ani přibližné následky toho, o co prosíte. Pokud byste mohli dopředu vědět, jak se vyvinou okolnosti a že splnění vašich přání vám způsobí neštěstí nebo nemoc, neprosili byste, aby

se vaše přání vyplnilo. Proto se také žák alchymie hojnosti začíná nejdříve učit, o co se smí prosit a co nelze.

Ovšem skutečnost, že bohatí zbohatli tím, že rozvinuli své určité vlastnosti a pracovali na získání bohatství, je nesporná. Zákon platí. Řeknete si: „Ano jistě, jenže pokud použili lest či násilí, nezachovali se čestně, ale naopak zákeřně.“ Dokonce i jestli využili tyto prostředky, získají bohatství. Pravda, již není řečeno, jak dlouho budou toto bohatství vlastnit a zda dosáhnou klidu a radosti. Jenže oni dostanou to, oč žádali. Ať již dosáhli omezeného úspěchu nedovolenými prostředky – úspěchu sice dosáhli, co však netuší, to jsou následky. Samozřejmě že ne všichni boháči přišli ke svým penězům díky vychytralosti a nečestnosti. Jiní dosáhli majetku úpornou prací nebo ho zdědili, přála jim náhoda nebo ho dosáhli díky nějakému objevu. Nemá smysl se pozastavovat u jednotlivých případů.

Váš nynější život je odrazem minulých inkarnací, odvozuje se od toho, jak jste žili dříve. Díky tomu, že v současnosti žijete život podle alchymie hojnosti, je váš život mnohem čistší a harmoničtější, díky očistným technikám, cvičením, modlitbám a meditacím můžete učinit jistá vylepšení, nicméně napravit vše je velmi obtížné. Pro budoucnost toho můžeme udělat mnoho, ovšem nikoliv pro přítomnost. Užitečnost metod alchymie hojnosti spočívá v tom, že dodávají energie pro zlepšení

vašich budoucích inkarnací. Bez nich nejen že nic nevylepšíte, ale vaše situace se může dokonce zhoršit – budete se cítit mnohem stísněněji, churavější a nešťastnější. Představme si bohatého člověka – pokud nekoná žádné dobré skutky, pokud veškerý svůj majetek utrácí pouze na světské radovánky, potom se znovu objeví na Zemi ve své budoucí inkarnaci v kůži bezdomovce a žebráka.

Ani nebude vědět, že v minulosti byl bohatý, ale žije-li teď v chudobě, pak příčina spočívá v tom, že tenkrát, kdy byl bohatý, neudělal vůbec nic pro jiné nebo získal majetek pochybnými a nečestnými způsoby. Kolik lidí se rodí na svět ve skutečně nezáviděníhodném stavu a nikdo přitom nezná příčiny. Tento problém nikdy dostatečně neobjasnila ani psychologie, ani medicína, pedagogika či psychoanalýza... , dokonce ani náboženství. Může jej vysvětlit pouze učení o převtělení.

Někdy se stává, že *emanace*, vyzařování psychického života, se projevuje na fyzické úrovni a člověk se během několika vteřin opravdu do základu proměňuje. Poté opět získává svou obvyklou podobu, nicméně pokud vědomě pracuje na obnově tohoto zázračného stavu, vytvoří si v budoucnu nevýslovně nádherné tělo.

At' již tedy podniknete cokoliv, nejprve si řekněte: „Hledám světlo, hledám lásku, hledám sílu... Podaří se mi toto vše získat, pokud budu dělat to a to?“ Díky pravidlům alchymie hojnosti můžete získat přesnou odpověď. Bez ní riskujete, že se

odevzdáte činností, jež vás zahubí. Jako se takto často přihodí bohatým lidem, kteří si přejí být naftovými magnáty, ocelovými králi, oligarchy a úspěšnými finančníky: mnozí z nich onemocní a spáchají sebevraždu. Všechna tato nenasytnost, chamtivost, ambice, chorobná potřeba pohltit a ovládnout celý svět narušují jejich nervový systém, který pak není schopen vydržet takové napětí a intenzivní proudění energie peněz procházející jejich životem. Tito nešťastníci přicházejí o klidný spánek, ztrácí chuť do života, přicházejí o zdraví a upíjejí se k smrti. Začínají v nich pracovat programy sebezničení. Předtím, než začnou usilovat, aby vlastnili bohatství, by měli prostudovat svou situaci a předvídat následky.

Nyní hovoříme o zasvěcených do alchymie hojnosti – ti netouží po bohatství, ani však bohatství neodmítají, neboť jejich cíl nespočívá v tom, aby si zařídili pohodlný život na zemi a všemu veleli. Zasvěcený si v první řadě přeje proměnit se ve světlo a záření, proto odvrhuje každé břímě, které mu brání zasvětit se božské práci. Zasvěcený chce být svobodný, ničím omezený, aby mohl pracovat na sobě i na ostatních, postupuje kupředu, upevňuje se a sílí právě proto, že není zatížen žádným břemenem.

Nemusí schovávat peníze do skrýší před zloději, zneklidňovat se kvůli snižujícím se akciím na burzách, neznepokojuje ho pokles eura nebo dolaru. Mezi zasvěcenými do alchymie hojnos-

ti jsou pohádkově bohatí lidé a ti, kteří si zvolili cestu zůstat nenápadní. Všichni však prodělali dvě zkoušky: museli se naučit rychle bohatství získat a bez smutku, nezávisle a snadno se ho zřeknout. Takové zkoušky může úspěšně zvládnout pouze ten, kdo zná zákony alchymie hojnosti a vidí, jak se energie peněz přelévá přes různé sféry lidského života. Apoštol Pavel psal: „Naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. Dovedu trpět nouzí, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek.“ (*Fil.*, 4:12.)

Avšak ti, kdo se zbrkle až posedle honí, aniž by znali zákony působení energie hojnosti, nechápou, že se jejich duše ocitne v prázdnu. K čemu je přání pohltit celý svět a přitom ztratit duši, jaký je v tom užitek? Nechávací si vše pro sebe, nikomu nepomáhají, myslí pouze na to, aby všude otevřeli další pobočky, nebo jak přivést konkurenci na mizinu... A protože neznají zákony, nevědí, že až se znovu vrátí na Zemi, budou tentokrát žebráky.

Žebráci, které potkáváme, jsou nejčastěji reinkarnace velmi bohatých lidí, již se v předchozím vtělení projevovali sobecky, krutě a lakomě. Být bohatý je velmi dobré, ale pouze proto, abyste byli užiteční pro svět, nikoli proto, abyste ničili, využívali a okrádali jiné a ukájeli takto svou posedlost vše ničit. Kolik takových lidí jen je, co se zabývají různými machinacemi a nekalými činnostmi, které přinášejí ostatním lidem neštěstí a hoře! Kdyby

jen tušili, na co si zadělávají v budoucnosti! Jim je to však lhostejné, připadají si zcela neporazitelní a jsou přesvědčeni, že jim vše projde. Vše jim v tomto životě prochází a na další ani nepomýšlejí. Cítí se nejen pány svého života, ale i osudu, karmy a celého světa. Neviditelný svět poskytuje každému možnost se projevit a vše se zaznamenává až do dne, kdy člověk, jenž umožnil v plné míře se rozvinout svým nízkým sklonům, stane před soudem. A tamní zákony jsou strašlivé! To je to co, lidé nevědí. Žijí ve tmě, a dokonce když velcí učitelé přicházejí, aby je poučili, nevěří a své zachránce odmítají či je dokonce zabíjejí, protože nesou jejich plamenná slova. To se přihodilo Sokratovi i Ježíšovi.

Pravda není pouhý filozofický pojem, je to uvědomění si, vnímání svého věčného života, je to prožívání vědomí, z něhož jsme stvořeni. Toto vědomí není ohraničené rámci zrození a smrti. Prožili jste tisíce narození a smrtí a vaše pouť pokračuje, vaše putování nemá ani konec, ani začátek. Pouze v okamžiku prožívání nesmrtelnosti poznáváte, co to je život, protože život je v zásadě nesmrtelnost a smrt nemá nic společného s vaší vnitřní podstatou.

Chudí bohatí a bohatí chudí

„Lidé, kteří se neustále honí za velkým bohatstvím a přitom si nikdy nenajdou čas, aby si majetek užili, se podobají hladovějícím, kteří pořád vaří, ale nesedají si ke stolu.“

M. Eschenbach

Chudoba a bohatství se mohou vysvětlit předchozími inkarnacemi a mnozí žebráci a tuláci jsou lidé, kteří v minulosti využívali bohatství, aby konali zlo.

Jestliže jste nahromadili příliš mnoho bohatství v předchozích životech, pokud byste zemřeli jako nejbohatší člověk v zemi, ale hluboko uvnitř byste byli žebrákem, a opakujete totéž v tomto životě, pak se náhle vaše vidění změní. Pokud byste si dokázali vzpomenout na to, co jste dělali a jak se to vše v prach obrátilo, viděli byste, že v průběhu mnoha životů jste činili stále totéž pořád dokola. Že jste jako zaseklá gramofonová deska, a točíte se v začarovaném kruhu.

Pokud si dokážete rozpomenout alespoň na některé ze svých předchozích životů, budete překvapeni, že jste nikdy nedělali nic nového. Znovu a znovu hromadíte bohatství, opět a opět získáváte množství vědomostí, pořád dokola se zamilováváte a opět na vás čeká to stejné neštěstí, které přináší

pozemská láska. Jakmile si najednou uvědomíte, že vše opakujete, šokuje vás to. Jak je možné, že se vůbec neměníte? Pak se tento život zničehonic proměňuje. Nemůžete se již více pohybovat po stejné vyjeté koleji, proto se východní mudrci znovu a znovu ptali prostoru: „Jak vystoupit z tohoto koloběhu života a smrti, z této samsáry?“

Milionkrát se točit na stejném obřím kolotoči... Zdá se, že se stejný příběh odehrává znovu a znovu. Jak se vymanit z této atrakce? Jestliže to nevíte, pak si myslíte, že děláte něco nového, a jste tak nadšení...

Trpíte proto, že jste v předchozích životech vykonali velmi mnoho nesprávného. Netřeba však obviňovat minulé životy. V předchozích životech jste byli stejní; tehdy jste rovněž trpěli. Příčina vašeho utrpení se nachází tady a teď; nespočívá v minulých životech. Takovým přístupem se vzdáváte odpovědnosti. A to je velmi nebezpečné, jelikož se nikdy nezměníte, zůstanete stejní. Co můžete s minulými životy udělat? Již skončily a nic se s tím nedá dělat.

Bohatí trpí více než chudí. Proč? Protože bohatí mají vše pro to, aby nemuseli trpět, nicméně oni vidí všechnu zbytečnost, pomíjivost bohatství, jeho naprostou nesmyslnost. Chudý trpí proto, že má hlad. Bohatý trpí ne proto, že má hlad, ale proto, že ví, že byt' má krásný dům, vybranou stravu, krásnou manželku, upravené děti, za přátele celebrity, přesto uvnitř sebe pociťuje hlad – duchovní

hlad. Zdá se mu, že život nemá smysl a cíl, že je náhodný a prázdny. Rodí se velké utrpení. Chudý trpí fyzicky, bohatý trpí duševně.

Proč trpí bohatý? Je-li to prostě otázka bohatství, pak by bohatý neměl trpět. Ovšem to je opět výmluva, abyste mohli setrvat na svých starých cestách a žít podle starých vzorců chování. Jakmile získá společnost, rodina či jedinec velké bohatství, přichází poznání, že celý ten úspěch je vlastně neúspěch. Poněvadž bohatství je dosaženo, ale chudoba nezmizela. Ve skutečnosti pouze boháč ví, jak je chudý. Chudý člověk nikdy není natolik chudý; nemůže srovnávat, nemá s čím by porovnal svou chudobu. A chudáas nikdy neztrácí naději, neustále doufá v lepší časy. Dříve či později bude šťastný, dosáhne bohatství a úspěchu. Ale bohatý člověk je člověk, který už štěstí měl a něčeho dosáhl, a tento jedinec ztrácí štěstí, protože zničehonic ztrácí naději; nemá už nic, v co by mohl doufat. Dosáhl všeho, čeho mohl dosáhnout a vlastně ničeho nedosáhl. Poprvé si rozumem uvědomuje svou vnitřní chudobu.

Pochopte: příčina vašeho utrpení jste vy sám a nikdo jiný. Pokud si toto přiznáte, učiníte první krok k vysvobození. Nepřehazujte svou odpovědnost na někoho jiného, prostě přijměte tento fakt: „Já sám (a nikdo jiný) jsem příčinou svého utrpení.“ Samozřejmě že se přitom budete cítit lehce nesví, budete vypadat trochu hloupě. Skrývá-li se příčina ve vás samotných, proč si tedy způsobujete

utrpení? Vždyť vy přece netrpíte rádi. Nejdříve si budete připadat trochu zvláštně, budete mít pocit, že jste ze sebe udělali hlupáky, budete se stydět. Ovšem brzy se k vám dostaví velké osvobození. Jste-li příčinou svého vlastního utrpení, pak můžete být i příčinou své blaženosti, svého štěstí; pak přichází veliká svoboda. Jakmile přejímáte odpovědnost, osvobozujete se. Osvobozujete se od předchozí karmy, osvobozujete se od špatného osudu, zbavujete se historie, zbavujete se zažitých vzorců chování a myšlení. Osvobozujete se od všech omluv a alibismu. „Kéž by mohl člověk pochopit veškerou hrůzu života obyčejných lidí, kteří se donekonečna otáčejí v uzavřeném kruhu absolutně nepodstatných cílů; kéž by dokázal pochopit, co přitom ztrácí, pak by pochopil, že může existovat pouze jedna věc, která je pro něho opravdu důležitá. Tou je utíkat pryč od tohoto zákona společného pro všechny, být svobodný. Co může být vážné, důležité pro vězně odsouzeného na smrt? Pouze jedna věc: jak se zachránit, jak uniknout. Nic ostatního není důležité,“ řekl Gurdžiev.

Ještě je čas, utíkejte z tohoto vězení, do něhož jste se sami uvrhli! Je zapotřebí pouze trochu odvahy, trochu vůle riskovat. A zapamatujte si: nemáte co ztratit. Můžete ztratit pouze své věci, můžete přijít o nudu, můžete se zbavit toho neustálého pocitu uvnitř sebe, že vám něco chybí. Co jiného ještě existuje, co by se dalo ztratit?